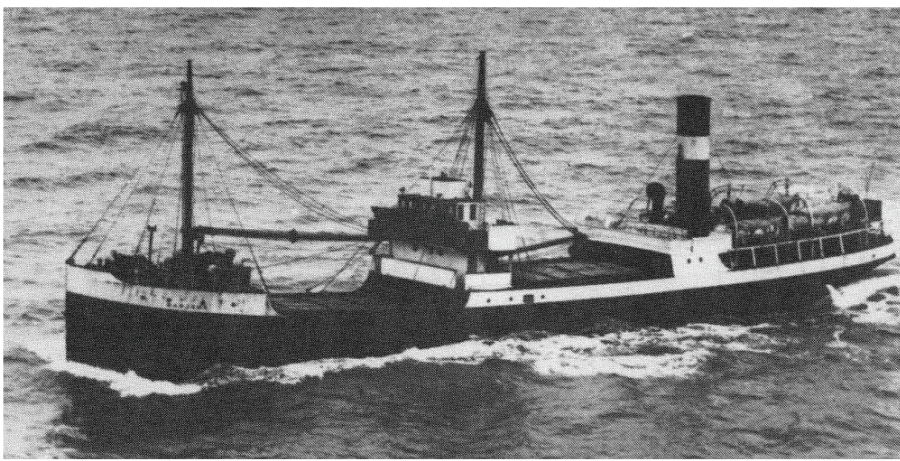

Komandi partur

Í komandi parti fáa teir vitjan av hollenska prinsinum Albert.

Fyrsti teinur var við Barjama (Mynd Paul Guttesen)

tíðarskeið. Tað var ein góð løn tá í tíðini, tá ið tímalønin kanska var um 3 krónur.

Farið verður avstað

Mánadagur 1. oktober 1946 var farið av Havnina til Srabster við "Barjama". Hetta var eitt bretsk skip, sum sigldi millum londini. Við vóru 66 froyingar.

Barjama plagdi at sigla við koli til Føroya. Á hesi ferðini aftur til Bretland, var lastin tóm. Tí var siglingin nakað buldraslig.

Skipið hevði ikki pláss til so mong ferðafólk, tí máttu teir flestu sova í lastini.

Tá teir komu út um oyggjarnar, setti skipið ógvuliga hart, so at skrávan kom upp úr sjónum.

Sjálvt um veðrið var gott, so blivu teir ógvuliga kløkkir, tá ið skipið eisini fór upp at ristast. Hetta var jú stutt aftan á kríggið, og teir hugsaðu allir, at nú hevði Barjama siglt á eina minu. Tað bøtti ikki um óttan, at tað var bara ein leytari upp úr lastini. Men her var eingin vandi á ferð.

Komið var fram dagin eftir. Gistast skuldi á hotelli. Trupulleikin var bara tann, at her vóru bara 55 senger til teir 66 menninar. Men við lagalogheit kunnu teir útav hesum.

Menninir fóru dagin eftir frá Scrabster

Martin Tórgarð við harmoniku

kl. 9 við toki. Teir komu til Inverness og fingudøgverða og so aftur í tok til London.

Uttast til høgru Mikkjal, holendskur fotografur, og Tórálv Poulsen

Teir komu til London kl. 10.00 og fóru inn á eitt hotel.

Tann 4. oktober fóru teir frá London við toki til Harwich. Har fóru teir við fergu til Hook van Holland, og so við toki til Amsterdam, har teir búðu á sjómansheiminum.

Í Amsterdam hugnaðu teir sær m.a. við at fara í djóragarðin. Teir fingudóða tíð orsakað av verkfalli á skipasmiðjuni.

Tann 10. oktober vóru 36 menn á kontórinum og ordnaðu passið og sjófartsbókina umframt finguravtrykk varð sett í passið og í eina serliga journal fyri reiðarið.

Tá teir vóru lidnir, vóru teir, sum skuldu við hvalabátunum, tiknir burtur úr og sendir til doktara fyri at taka eygu- og hoyriroynd. Hetta var neyðugt fyri at finna fram til, hvat menninir vóru best til. Teir sum høvdu bestu eygu og hoyrn skuldu við hvalabátunum at halda útkikk eftir hvalum.

Mikkjal skrivaði víðari í sín dagbók:

Tann 11. oktober fingud vit útbetalt pening

fyrir reisiútgiftir, vit høvdu goldið av egna lumma. Merkiligt nokk vísti tað seg, at bygdarmenninir, sum komu langvegis frá, høvdu minni útgiftir enn havnarmenn.

Útgiftirnar hjá bygdarmonnum lógu frá 20 upp til 60 kr. Hjá havnarmonnum frá 80 upp til 150 kr. Klagað var um, at vit fingud lítið og einki av kjøti, tó tað var lovað okkum, at vit skuldu fáa nokk av tí. Tá kom fyrir dagin, at hovmeisterin hevði selt ein stóran part av kjøtinum á svartabørs.

12. oktober fingud vit bílótini frá fotografinum, sum vit allir vóru uppi á. Hann bjóðaði sær at senda tey heim til Føroya til Louis Apol, sum so skuldi senda tey til sítt rætta pláss í Føroyum. Tey kostaðu 60 cent pr. stk. Eg keypti mær eitt fotografiapparat og tveir filmar frá Richard Nybo fyrir ca. 55 danskar krónur.

15. oktober vóru vit umborð á "Willem Barendsz" og lossaðu mjølsekkir og mjøltunnur og stúvaðu tað av.

Tað var ógvuliga lættligt at fáast við. Vit fóru í fergu bæði til og frá skipinum.

Vit sóu nakrar damur, sum vóru útstilladar í einum vindeyga, tær vóru horur.

16. oktober vóru vit umborð á "Willem Barendsz" og lossaðu ymiskar vørur og útgerð. Meðan eg arbeiddi í lastini, var ein vestur stolin frá mær.

17. oktober vóru vit umborð á "Willem Barendsz" og lossaðu mjøl og aðra útgerð. Tá vit komu heim aftur á hotellið og høvdu etið nátturða, settu vit okkum inn í stovuna at spæla kort. Meðan vit sótu har, kom Richard Nybo og fortaldi, at ein tjóvvur hevði brotið inn í kamar hansara og stolið ein jakka og tvinnar buksur umframt undirklæðir. Í jakkanum hevði hann pass, kontrakt og onnur pappír. Hann klagaði sína neyð fyrir tí hægsta í hotellinum, men hann segði, at tað kom ikki sær við. Vit máttu sjálvir passa okkara klæðir. Richard fór so á politistøðina og fekk ein mann hagani at koma og hyggja at kamarinum. Hann slerdi upp á sjómansheiminum, at tann sum hevði tikið klæðini skuldi bera tey aftur frívilliga.

18. oktober vóru vit umborð og arbeiddu ymiskt arbeiði. Seinnapartin var skipið sleipað inn aftur til dokkina fyrir at gerast liðugt.

19. oktober fóru nakrir av okkum ikki til arbeiðis. Vit fóru á kontórið at fáa pengar. Tá vóru pengarnir sendir umborð á skipið. Vit fóru so umborð, men vit fingud ikki so nógv, sum vit vildu hava. Tað var lovað okkum, at vit skuldu fáa teir seinni. Tá vit fóru at eta nátturða, kom hovmeisterin og gav Richard Nybo hansara teknibók við passi og øllum pappinum í. Hann segði, at hon var komin í postkassan ½ tíma eftir at klæðini vóru stolin. Sama kvøld, sum klæðini vóru stolin, var ein blá tryggja stolin frá xx. Frá einum norðmanni vóru stolnar 50 danskar krónur.

Marius, kallur Maja, Kamban, ættaður úr Havn. Hann eigur eisini sín part í hesi søgu

Horur sýndar fram